

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1917

Treść: *M* 367. Rozporządzenie. dotyczące uregulowania obrotu bydłem.

367.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 27. sierpnia 1917,

dotyczące uregulowania obrotu bydłem.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

Centralna Komisya obrotu bydłem.

§ 1.

Celem współdziałania przy nregulowaniu obrotu bydłem ustanawia się Centralną Komisję obrotu bydłem.

Przewodniczącą tej komisji i dwóch zastępców mianuje Minister rolnictwa.

Ponadto należą do komisji następujący członkowie:

- a) jeden reprezentant Ministerstwa wojny,
- b) jeden reprezentant Ministerstwa obrony krajowej,
- c) jeden reprezentant Urzędu dla wyżywienia ludności,
- d) jeden reprezentant Centrali spieniężania bydła,

e) jeden reprezentant stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, zamianowany przez Ministra rolnictwa na propozycję burmistrza,

f) sześciu reprezentantów gospodarstwa rolnego, których ma zamianować Minister rolnictwa,

g) po jednym reprezentancie handlu bydłem, organizacji spieniężania bydła i przemysłów, trudniących się przerabianiem mięsa, których ma powołać Minister rolnictwa,

h) trzech reprezentanci kół konsumentów, zamianowani przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Nominacya reprezentantów, wymienionych pod lit. *f*, *g* i *h*, następuje aż do odwołania.

Celem prowadzenia bieżących spraw zostanie zamianowany przy Centralnej Komisji stały wydział, do którego należą reprezentanci Ministerstw i Centrali spieniężania bydła.

Centralna Komisya i stały wydział są uprawnieni do powoływania na obrady delegatów komisji krajowych (§ 7.).

Reprezentanci Ministerstw, Urzędu dla wyżywienia ludności, Centrali spieniężania bydła i stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia są uprawnieni do powoływania od wypadku do wypadku na obrady Centralnej Komisji urzędników swego działu, względnie swych urzędów.

Centralna Komisyja nie uchwała przez głosowanie lecz przewodniczący lub jego zastępca konstatuje wynik obrad i złożone przez członków, ewentualnie odbiegające od siebie oświadczenia.

§ 2.

Obowiązkiem Centralnej Komisyji jest prócz zadań, przekazanych jej od wypadku do wypadku przez Ministra rolnictwa, współdziałanie we wszystkich sprawach, dotyczących obrotu bydłem, w szczególności współdziałanie przy układaniu planu pokrycia zapotrzebowania dla poszczególnych krajów koronnych (§ 3.), prowadzenie ewidencji obrotu bydłem między poszczególnymi krajami koronnymi oraz ewidencji ilości bydła, które mają być dostawione zarządowi wojskowemu i które już zostały dostawione, w końcu kontrola czynności tych miejsc w poszczególnych krajach koronnych, którym został poruczony zbył bydła.

§ 3.

Ogólny plan pokrycia zapotrzebowania.

Minister rolnictwa ustala na podstawie odnośnych obrad Centralnej Komisyji ilość bydła rzeźnego (łącznie z cielętami) i bydła pociągowego, która musi być przy przestrzeganiu interesów gospodarki rolnej i chowu bydła dostarczona z zapasów bydła w poszczególnych krajach koronnych, aby zabezpieczyć pokrycie zapotrzebowania w mięsie zarządu wojskowego i ludności cywilnej odnośnego kraju koronnego oraz innych krajów koronnych ze szczególnem uwzględnieniem większych miejscowości konsumcyjnych i by zabezpieczyć pokrycie zapotrzebowania w zwierzętach pociągowych dla gospodarki rolnej.

§ 4.

Przypis zapotrzebowania.

Minister rolnictwa może na podstawie tego ogólnego planu pokrycia zapotrzebowania przypisać w drodze politycznej władzy krajowej ilości i gatunki bydła rzeźnego (łącznie z cielętami) i bydła pociągowego, które mają być każdorazowo dostarczone w poszczególnych krajach koronnych i zobowiązać w razie potrzeby polityczne władze krajowe do wykonywania prawa zażądania (§ 12.) na rzecz pewnych oznaczonych miejsc.

Minister rolnictwa może także postanowić, że i pod jakimi warunkami może mieć miejsce zakupno bydła (łącznie z cielętami) w poszczególnych krajach koronnych wyłącznie przez oznaczone przezeń miejsca (spółki, stowarzyszenia, syndykaty, publiczne korporacje, zakłady użyteczności powszechnej, poszczególne osoby), tudzież,

że sprzedaż bydła (łącznie z cielętami) może następować tylko na rzecz pewnych oznaczonych miejsc.

Od tego wyłącznego prawa zakupna może Minister rolnictwa, a z jego upoważnieniem polityczna władza krajowa dozwalać wyjątków, przy czem może być nabywcy zakazana odsprzedaż.

§ 5.

Regulowanie obrotu bydłem przez polityczne władze krajowe.

Polityczne władze krajowe mają starać się stosownie do odnośnych wskazówek Ministra rolnictwa o to, by bydło rzeźne (łącznie z cielętami) i bydło pociągowe, które ma być dostarczone celem pokrycia zapotrzebowania po myśli §§ 3. i 4., było w stosownym czasie i w zupełności dostawione i regulować w tym celu obrót bydłem na swym obszarze administracyjnym.

§ 6.

Plany pokrycia zapotrzebowania krajów koronnych.

Polityczne władze krajowe mają najpierw na podstawie ostatniego spisu stanu bydła a następnie na podstawie ustalenia stanu bydła, które ma być peryodycznie wedle potrzeby przedsiębrane, ułożyć plan pokrycia zapotrzebowania bydła rzeźnego (łącznie z cielętami) i zwierząt pociągowych, które ma być uzyskane z zapasów bydła odnośnego kraju koronnego po myśli §§ 3. i 4., oraz plan dopuszczalnej ewentualnie ilości wywozu lub ewentualnej potrzeby dowozu bydła.

Te plany pokrycia zapotrzebowania mają być przedłożone Ministrowi rolnictwa celem zatwierdzenia i mogą być przez niego zmienione.

§ 7.

Krajowe komisye obrotu bydłem.

Polityczne władze krajowe mają dla swych obszarów administracyjnych zamianować jedną lub więcej komisji krajowych celem współdziałania we wszystkich sprawach obrotu bydłem i określić bliżej tychże zadanie.

Do tych komisji krajowych mają należeć prócz jednego urzędnika politycznej władzy krajowej jako przewodniczącego, względnie prócz tegoż zastępcy, w szczególności reprezentanci wydziału krajowego, zarządu wojskowego, rolnictwa, kół konsumentów, miejsca, któremu ewentualnie poruczone jest kupieckie przeprowadzenie obrotu bydłem (§ 4.,

ustęp 2) oraz przemysłów, trudniących się przerabianiem mięsa.

Przewodniczący komisji może na posiedzenia powoływać od wypadku do wypadku ekspertów.

§ 8.

Uzyskiwanie bydła w gminach.

Ilości i gatunki bydła rzeźnego (łącznie z cielętami) i bydła pociągowego, przypadające według planu pokrycia zapotrzebowania kraju koronnego na poszczególne gminy i przeznaczone na pokrycie zapotrzebowania podczas pewnego oznaczonego okresu czasu, które mają być w myśl tego planu uzyskane i których oddanie przy odpowiednim uwzględnieniu chowu bydła i siły pociągowej w gospodarce rolnej oraz najkonieczniejszego zapotrzebowania ludności w mięso i mleko jest możliwe, mogą być gminom przypisane przez polityczną władzę krajową.

Naczelnicy gmin są w tym przypadku obowiązani pod rygorem skutków karnych, następujących w myśl § 18., mieć staranie o to, by te ilości i gatunki bydła, które z rozporządzalnych zapasów bydła w gminie mają być każdorazowo na pokrycie zapotrzebowania oddane do dyspozycji, zostały na czas i w zupełności uzyskane.

Przy rozdzielaniu udziału zapotrzebowania, jakie ma być na pewien oznaczony okres czasu zaspokojone, należy, jeśli ten udział nie może być pokryty przez dobrowolną podaż rozporządzalnego bydła w powiecie, stwierdzić każdorazowo w gminie, jakie szlaki bydła mogą być oddane bez zagrożenia ruchu gospodarstwa hodowcy bydła.

§ 9.

Spędy bydła.

Polityczne władze krajowe mogą odbywanie jarmarków na bydło wstrzymać, lub ograniczyć je do sprzedaży bydła rozplodowego i użytkowego tudzież zarządzić spędy bydła w poszczególnych miejscowościach w celach zakupu przez pewne oznaczone miejsca, które mają te władze wymienić, przepisując ilość i rodzaj bydła, jakie ma być spędzone, względnie mogą upoważnić polityczne władze pierwszej instancji do zarządzania takich spędów.

Ministerstwo rolnictwa może, zwłaszcza jeżeli uzyskanie bydła w innej drodze napotyka na trudności, zarządzić, że uzyskanie bydła rzeźnego (łącznie z cielętami) ma na obszarze administracyjnym pewnej politycznej władzy krajowej lub w jego poszczególnych częściach następować przez odbywanie spędów bydła.

Naczelnicy gmin są pod rygorem skutków karnych, następujących w myśl § 18., obowiązani

współdziałać przy przygotowaniu i przeprowadzeniu tych spędów bydła wedle wskazówek, które mają udzielić polityczne władze.

§ 10.

Maksymalne ceny za bydło.

Minister rolnictwa może polecić politycznym władzom krajowym, by ustaliły ceny,

- a) jakich nie wolno przekraczać przy sprzedaży bydła (łącznie z cielętami) na pewnych oznaczonych większych jarmarkach miejskich na bydło rzeźne;
- b) jakich nie wolno hodowcom bydła przekraczać przy sprzedaży bydła (łącznie z cielętami) poza jarmarkami, wymienionymi pod lit. a), oraz dodatki i inne warunki, których należy dotrzymywać przy odsprzedaży.

Te ceny maksymalne wymagają zatwierdzenia Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 11.

Pozwolenie na wywóz.

Wywóz bydła (łącznie z cielętami), żywego lub bitego, z obszaru administracyjnego pewnej politycznej władzy krajowej jest dopuszczalny tylko za zezwoleniem tej władzy.

Polityczna władza krajowa może odnośnie do tego wywozu bydła (łącznie z cielętami) przekazać politycznym władzom pierwszej instancji wystawianie paszportów dla bydła i to wystawianie paszportów uczynić zawisłym od udzielenia pozwolenia na wywóz.

Pozwolenia, potrzebne w myśl pierwszego i drugiego ustępu tego paragrafu, muszą być na każdorazowe zlecenie Ministra rolnictwa bezwzględnie udzielone.

§ 12.

Prawo zażądania.

O ile miejsca, którym został przez Ministra rolnictwa poruczony zakup bydła (§ 4., ustęp 2.), nie mogą z wolnej ręki na być potrzebnych do pokrycia zapotrzebowania ilości bydła rzeźnego (łącznie z cielętami) i bydła pociągowego z zapasów bydła, które zostały w myśl postanowień § 8. uznane jako rozporządalne, może polityczna

władza krajowa a za jej upoważnieniem polityczna władza pierwszej instancyi wezwać posiadaczy bydła lub ich pełnomocników bezpośrednio albo przez gminę, aby oddali w drodze sprzedaży sztuki bydła z tych zapasów bydła wywymienionym miejscom.

Władza może posiadaczowi zakazać aż do rozstrzygnięcia sprawy bydło z miejsca pobytu usuwać, sprzedawać lub — wyjąwszy rzeź z konieczności — bić.

Przy wykonywaniu urzędowego prawa zażądania należy brać odpowiednio wgląd na możliwie równomierny pobór bydła na całym wchodzącym w rachubę obszarze oraz na szczególne stosunki gospodarstwa odnośnych hodowców bydła.

§ 13.

Jeżeli posiadacz lub jego pełnomocnik wzbrania się uczynić zadość wezwaniu, wówczas może go żądająca władza zobowiązać do odstawienia sztuki bydła do wywymienionych miejsc (§ 4. ustęp 2.) a w razie potrzeby zarządzić przymusowe odebranie.

Polityczna władza pierwszej instancyi może te zarządzenia wydawać przy spędach bydła (§ 9.) lub w miejscu chowu bydła nایchmiast przez organ przez się upoważniony.

Jeżeli co do ceny kupna nie przyjdzie do zgody, wówczas ma ją żądająca władza, względnie jej upoważniony organ bezzwłocznie ustalić ostatecznie, o ile możliwości na miejscu, przy uwzględnieniu jakości bydła oraz, o ile istnieją ceny maksymalne, w obrębie tychże po wysłuchaniu rzeczoznawcy.

Jeżeli przyjdzie do przymusowego odbioru bydła, wówczas należy cenę kupna w ten sposób oznaczyć, że od kwoty, która ma być w myśl trzeciego ustępu tego paragrafu ustaloną, potrąca się 5 procent.

Cenę kupna należy najpóźniej do dziesięciu dni, licząc od dnia objęcia sztuki bydła, albo w gotówce zapłacić albo przekazać przez pocztę.

Istniejące umowy nie stoją na przeszkodzie wykonywaniu prawa zażądania.

§ 14.

Jeżeli osoba lub miejsce pobytu tego, kto ma prawo dyspozycji, nie są znane lub jeżeli przy rozprawach co do sprzedaży lub co do poboru bydła zastępuje go osoba, nie mająca pełnomoc-

nictwa, wówczas może żądająca władza wydać potrzebne zarządzenia co do obowiązku oddania bydła i co do ceny przy analogicznem zastosowaniu postanowień §§ 12. i 13 z tym samym skutkiem prawnym.

§ 15.

Inspektorowie obrotu bydłem.

Polityczne władze powiatowe mogą dla przeprowadzenia zadań, ciążących na nich przy użytkowaniu bydła, w szczególności także dla prawa zażądania mianować specjalne organa (inspektorów obrotu bydłem). Organa te mają, o ile nie są urzędnikami państwowymi, służyć do wypełniania obowiązków urzędowych.

§ 16.

Poświadczenia transportowe.

Kolejom i przedsiębiorstwom żeglugi parowej wolno przewozić hi ego bydła (łącznie z cielętami), ludziez mięsa z bydłat i cieląt do jakiegoś miejsca, leżącego poza obszarem administracyjnym odnośnej politycznej władzy krajowej, tylko wtedy przyjmować, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dołączone jest poświadczenie transportowe, wystawione podług przepisane go w dodatku formularza, przez polityczną władzę krajową, względnie za jej upoważnieniem przez polityczną władzę pierwszej instancyi.

Pozwolenie to ma być przez stację przeznaczenia ściągnięte.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, oraz dla przesyłek, które w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie zostały już dostawione do zakładu przewozowego, nie potrzeba poświadczeń transportowych.

§ 17.

Prawo odwołania.

Od zarządzeń, wydanych przez polityczne władze lub gminy na podstawie § 5. i §§ 8. do 14., nie jest dopuszczalne odwołanie.

Zastrzega się jednak przełożonej władzy politycznej badanie wszystkich zarządzeń z urzędu i wydawanie w razie konieczności potrzebnych poleceń.

§ 18.

Przepisy karno.

Kto postępuje wbrew przepisom tego rozporządzenia lub wydanym na podstawie tego rozporządzenia urzędowym zarządzeniom, będzie karany

przez polityczną władzę pierwszej instancji grzywnami do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze.

Kto do takiego czynu podzega lub przy jego wykonaniu współdziała, ma być w ten sam sposób ukarany.

Pod warunkami ministeryalnego rozporządzenia z dnia 1. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 49, może polityczna władza pierwszej instancji wydawać karne zarządzenia bez poprzedzającego postępowania.

§ 19.

Postanowienia końcowe.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Równocześnie pozbawia się mocy obowiązującej rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 192.

Höfer wlr.

Banhans wlr.

Ertl wlr.

Mataja wlr.

Schauer wlr.

Czapp wlr.

Poświadczenie transportowe.

Imię i nazwisko wysyłającego
w jest uprawniony do przewozu
..... bitego bydła (cieląt),
a mianowicie w czasie od do
z (nazwa stacji wysyłki)
do (nazwa stacji przeznaczenia)
(koleją lub parowcem) pod adresem $\frac{\text{pana}}{\text{pani}}$ (imię, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy)
.....

Wiedeń. 191...

.....
(Miejsce wystawienia.)

.....
(Podpis.)

To poświadczenie należy trwale przytwierdzić do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć na dokumencie przewozowym.
Poświadczenie winno być przez stację przeznaczenia ściągnięte.